

Pracovný list č. XIII. odpovede

1. Vyber správnu odpoveď:

Akým zvieratom označil Pán Ježiš Antipasa?

A, had

B, líška Lk 13,32

C, lasička

Kde uzdravil Pán Ježiš zhrbenú ženu, ktorá sa nemohla ani trochu narovnať?

A, v istej synagóge Lk 13,10

B, v Siloe

C, miesto sa neudáva

O kom Pán Ježiš tvrdí, že je v Božom kráľovstve?

A, Abrahám

B, Izák

C, Jakub Lk 13,28

Čo chcel urobiť vinohradník s neúrodným figovníkom?

A, okopať Lk 13,8

B, pohnojiť Lk 13,8

C, vyťať

Kto sa hneval na Ježiša, že uzdravil zhrbenú ženu?

A, veľkňazi

B, predstavený synagógy Lk 13,14

C, židia

Kde spadla veža, o ktorej hovorí Ježiš vo výzve na pokánie?

A, v Lábe

B, v Babylone

C, v Siloe Lk 13,4

Do akého množstva múky v podobenstve o kvase umiesila žena kvas?

A, do 13, 09 l

B, do 3 mier Lk 13, 21, C, pozn. k Lk 13, 20-21

C, do 39, 27 l

2. Doplň čísla do viet:

Alebo si myslíte, že tí **osemnásti**, čo na nich padla veža v Siloe a zabila ich boli väčší vinníci ako ostatní obyvatelia Jeruzalema? **Lk 13,4**

Pozri, už **tri** roky chodím hľadať ovocie na tomto figovníku a nič nenachádzam. **Lk 13,7**

Bola tam žena, ktorá **osemnásť** rokov mala ducha nečistosti. **Lk 13,11**

Je **šesť** dní, keď treba pracovať; v tieto dni prichádzajte a dávajte sa uzdravovať, a nie v sobotu! **Lk 13,14**

Podobá sa kvasu, ktorý žena vezme a vmiesi do **troch** mier múky, až sa všetko prekvasí. **Lk 13,21**

3. Podčiarkni, čo do radu nepatrí:

sliepka, líška, nebeské vtáky, kuriatka, vôl, osol, vrabce

Pilát, Abrahám, Herodes, Mária, Jakub, Izák, Ježiš

horčičné zrnko, strom, figovník, nebeské vtáky, záhrada, Božie kráľovstvo, konáre,

voda, Božie kráľovstvo, žena, múka, kvas, miera

oheň, plač, škrípanie, zuby, dvere, proroci, Božie kráľovstvo

4. Symboly a znaky

Čoho obrazom v Ježišovom učení je tesná brána?

Obrazom námahy, obetavosti a svedomitosti. pozn. Lk 13,23-24 – porov. Pozn. k Mt 7, 13-14

Čoho znakom je uzdravenie chorej ženy?

Že sa blíži spása. pozn. k Lk 13,10-17

Čo predstavuje figovník v Ježišovom podobenstve?

Predstavuje židovský národ, o ktorý sa Boh trpezlivo stará. pozn. k Lk 13,6-9

5. Pravda – nepravda

„Ja neviem, odkiaľ ste: odídte odo mňa všetci, čo konáte nepravosť.“

N, Lk 13,27

„Ja neviem, odkiaľ ste: odídte odo mňa všetci, čo pášete nepravosť.“

„A tak sú poslední, ktorí budú prvými, a sú prví, ktorí budú poslednými.“

P, Lk 13,30

„A tak sú poslední, ktorí budú prvými, a sú prví, ktorí budú poslednými.“

„Pane, je málo tých, čo budú spasení?“

P, Lk 13,23

„Pane, je málo tých, čo budú spasení?“

„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý kameňuješ prorokov a zabíjaš tých, čo boli k tebe poslaní, ...“

N, Lk, 13,34

„Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo boli k tebe poslaní, ...“

„Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.“

P, Lk 13,35

„Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.“

„...ak budete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne.“

N, Lk 13,5

„...ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne.“

„Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasadil vo svojej záhrade.“

N, Lk, 13,19

„Podobá sa horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial vo svojej záhrade.“

APLIKÁCIA TEXTU

otázky, zamyslenia, výzvy,
podnety na diskusiu
v skupinkách, na
konanie...

Pripravuje Mgr. Andrej Šottník

Kedysi vy Čechách vyšla kniha s názvom „Proč se zlé věci stávají dobrým lidem?“. Človeku sa občas natíska otázka: môžem považovať takého Boha za Otca, ktorý pripustí, aby dobrí ľudia trpeli? Možno v tú chvíľu upadáme do dávneho bludu mani-cheizmu: delíme ľudí na dobrých a zlých. Ale skutočnosť nie je čiernobiela – skôr akási šedivá, zmiešaná. „*Nik nie je dobrý, jedine Boh,*“ hovorí Ježiš (Lk 18,19). „*Všetci zhrěšili a chýba im Božia sláva,*“ dodáva Pavol (Rim 3,22). Pri podobných otázkach si radšej uvedomme, že tieto zlé veci sa stávajú nám zlým; a hneď si spytujme svedomie z pýchy, pretože – priznajme si – v našej otázke sa často nepriamo ozýva sebahodnotenie: prečo sa zlé veci stávajú nám dobrým?

Úvod do 13. kapitoly Lukášovho evanjelia nás tiež pozýva, aby sme si uvedomili, že názor, že utrpenie ako také je zlo, je mylný. Za zlo považujeme skutočnosti, že je hlad vo svete, nezamestnanosť, že sú vojny, že sú týrané deti, opustení starí ľudia a zabíjané deti pred narodením. Toto je *utrpenie* a Boh ho často pripustí, lebo ho dokáže použiť na naše posvätenie a získanie pokory. *Zlo* je ale v človeku, a je to všetko to, čo človeka vedie, aby vykorisťoval biednych, aby zabíjal, aby nechával iných hladných a v núdzi, aby sa nestaral o opustených... To je zlo – a je v každom z nás. Popros Boha, aby vstúpil do tvojho srdca, najmä (ak je možné) vo sviatosti zmierenia a v Eucharistii, v modlitbe a rozjímaní a premohol zlo v tvojom srdci. A bude menej utrpenia.

Pamätáme si otázku Jána Krstiteľa: „Ty si ten, ktorý má prísť?“ Podobenstvo v Lk 13,6-9 je Ježišovou poslednou odpoveďou na Jánovu otázku: Ak Mesiáš už prišiel, prečo zlo ešte neskončilo? Boh človeku poskytuje „*ešte jeden rok*“ a zahrnie ho veľkorysou starostlivosťou, aby ho nemusel vytnúť. To je jediný dôvod, prečo strom ešte nebol vyťatý, hoci je už sekera priložená na korene stromu (por. Lk 3,9). Boh chce, „*aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu*“ (1Tim 2,4). A je to veľká milosť, že na tomto posolstve Božieho milosrdenstva môžeme spolupracovať. Je našou úlohou oznámiť to všetkým: sekera je pri našich koreňoch, ale milosrdný Otec čaká a stará sa o nás! Kto v tvojom okolí potrebuje počuť túto zvesť?

„Všetci jeho protivníci sa zahanbili ... ale ľudia sa radovali.“ Kto sa zahanbí, keď sa iní radujú? Spravidla ten, kto je neprajný. Radovali sa tí, ktorí žene želali zdravie, tešili sa s ňou. zahanbení boli tí, ktorí priali len sebe – priali si víťazstvo v spore s Ježišom, a preto nemohli žene priať uzdravenie. Niekedy sa to stáva v inej oblasti: vidíme človeka, ktorý robil zlo, a my chceme na pozadí jeho nespravodlivosti vyniknúť. A preto mu od Boha želáme spravodlivý trest. A keď sa obráti a získa odpustenie, ba stane sa horlivejším, možno aj váženejším ako my, stáva sa, že miesto radosti z obrátenia sa cítime poníženi, urazení – slovom: zahanbení. Sme ako prorok Jonáš. A zástup, najmä ten nebeský sa raduje. Ale liek proti zahanbeniu je ľahko dostupný: stačí, že sa budeme radowať aj my.

Široké dvere Božieho milosrdenstva Ježiš nazýva tesnými. Preto, lebo tieto dvere nie sú určené pre sebestačných. To sú tí, ktorí sú presvedčení, že sa im „darí dobre“. Ak sa nám dobre darí po telesnej stránke, priberáme. Spozornieme, keď nám niekto povie: „Dobre vyzeráš“. Ak som presvedčený, že „dobre vyzerám“ duchovne, som taký pribratý, taký široký, že cez dvere Božieho milosrdenstva nevojdem. Tadiaľ vojdú tí, ktorým sa nedarí – teda sú núdzni; i tí, o ktorých si mnohí myslia, že sa už nedajú uzdraviť. Tzv. beznádejné existencie. Vstupenkou do týchto dverí je potreba a túžba. Náznakom našej obezity je posudzovanie druhých. Vtedy si myslím, že „vyzerám lepšie“ ako oni. Keďže sami k sebe sme nekritickí, poprosme členov svojho spoločenstva, aby nás upozornili, keď začneme posudzovať. Aspoň upozornením: „Priberáš!“ alebo „Dobre vyzeráš!“